

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

Prooemivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

TRACTATUS XII.

Seruus vocatus es? non sit tibi curæ.... qui enim in Domino vocatus est seruus, libertus est Domini: similiter qui liber vocatus est, seruus est Christi. Vnusquisque in quo vocatus est fratres, in hoc permaneat apud Deum 1. ad Cor. 7.

Ostenditur, quod qui suo statu contentus est, etiam iis bonis & malis, quæ illum statum constituunt, debere acquiescere; hoc est dignitati, opificio, opulentia, parcatati bonorum, paupertati &c.

P R O O E M I V M.

Paulatim quieti nos damus. Vinum dolio recenter infusum, tam diu agitur calore indito, & ebullit, donec fæces omnes ex imo eduxerit: defæcatum cum fuerit, quiescit, interque suos limites tranquillum stat. Quamdiu, Auditores, in animo turbatur quidpiam, turbatur totum; & vbi vnum tantum præter rationem efferuescit desiderium, in illo animo tranquillum est nihil. Illud egimus, statui tuo acquiescere vt velis, ac proinde omnibus quæ te ad hunc statum deuexere euentis. Acquiescis, vt video, & si rectè rationem in eo, vinum in caueam recondidi. Verùm vt mustum recens est, ebullire illud rursus paulatim video, neque satis arridere pauca quædam quæ statum tuum afficiunt. Et quidem varij proferrunt varia. Alij enim conditionem suam paulò difficiliorem quàm par est, laboribusque plusculum expositam dolent: alij plus paululum honoris; alij diuitiarum aliquid plus adijci debuisse, aliquid etiam valetudinis & roboris, rectè vt se haberent omnia;

omnia, commodèque conditionis suæ partes omnes explere vt possent. Ego certè querimonias omnes libens inaudiero, vt illas componam. Illudque ostendam, iniurias esse has Deo voces; rursus verò maximum esse errorem credere, vel teruncium, vel festucam tuo statui deesse; omnia conditioni tuæ ferendæ exactissimè esse adaptata, tibi que conuenire, si tu statui adaptare te possis. Itaque si tuo statu contentus es, illud illico consequitur, ijs te debere acquiescere, quæ statum tuum constituunt, & sine quibus non est Tuus.

§. I.

*Vt statui tuo plenius acquiescas, magis ostenditur optimè id factum, vt in manu nostrâ non esset eligere, esse quod velle-
mus.*

IN eandem, vti credo, sententiam mecum itis, illudque non agrè conceditis, quemque suò debere viuere contentum statu, quem Diuina Prouidentia omnibus rectè expensis sapientissimè determinauit: ac proinde par esse acquiescere euentis omnibus, per quæ, quasi per instrumenta, status is tibi est efformatus; denique non alias animi internas dotes præ ijs, quæ habentur, sollicitè esse quærendas; cum illæ statui tuo rectè debitèque exigendo penitus sufficiant.

*Licet nobis
verum no-
strari da-
retur oprio;
non sumus
electionis
bona capa-
ces.*

Et verò, vt quod res est, loquamur candidè; ego sanè non video, quò pacto alium aut alium vitæ statum eligere potuissimus nos, nisi quasi tacitè à magno illo Numine res ita circa nos compositæ fuissent, vt non nisi paucarum admodum daretur electio; in cæteras verò quasi illaberemur inducti. Quâ enim ratione alterum præ altero eligere quis possit & præferre, nisi vtrumque nouerit? nemo autem noscere rem aliquam dicendus est, nisi eam penitus intimèque perspexerit: quis autem is est mortalis homo, qui circumstantias omnes & prostratas rerum omnium, quarum daretur electio, penitus habeat introspectas? Et rursus licet omnia nobis essent cognita & manifesta, quæ quouis in statu bona sunt aut mala; timendum adhuc foret ne affectionibus suis nimium dans natura, illis excæcata eligeret
id